

endvidere omfatter de Indtægts- og Anerkjendelser og Udgifts- Indrømmelser, som Statsrevisionens Beslutninger maatte medføre, saa vil Enhver, som nærværende gjør sig den bestaaende Praxis, strax see, at dette Forslag vilde være et virkeligt Tillæg til Grundloven og ikke en jevn stempel Lov som enhver anden.

Dernæst følge i Forslaget nogle Paragraffer, der ligeledes, hvis jeg ikke aldeles feiler, maae siges at være Tillæg til Grundloven. Grundlovens § 53 omtaler Udnevnelsen af 2 lønede Revisorer; den siger: „hvert Thing udnævner 2 lønede Revisorer. Disse gennemgaae det aarlige Statsregnskab og paasee, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted.“ „Det aarlige Statsregnskab med Revisorernes Bemærkninger forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning.“ Den ærede Rigsdagsmand har ved dette Lovforslags Fremlæggelse, som ogsaa ellers ved enkelte andre Leiligheder, udtalt eller idetmindste antydet, at der ved vor Statsrevision kun skal være udrettet Lidet. Det er en Sag, som er vanskeligt at strides om. Dersom man har tænkt sig noget ganske Overordentligt, ja saa kan jeg tænke mig, man kan have en saadan Mening, men jeg kan dertil kun svare, at det ikke er Grundlovens Skyld, naar man har havt en saa rig Phantasi med Hensyn til Udbyttet af Statsrevisionens Virksomhed. Den hele Udvikling, som skalde gennemføres ved Hjælp af flere af de følgende Paragraffer i Forslaget, har, om jeg saa maae sige, for i Korthed at betegne Sagen, i mange Retninger noget tilfælles med en Ordning af Revisionsvæsenet, som efter min Mening ikke har hjemme i Kongerigets Grundlov, men som formeentlig snarere har et Forbillede i nogle Landes Forsatning, hvor en Art af Regnskabsret er bleven indstiftet. Jeg troer, det var temmelig klart, da Grundlovsforhandlingerne førtes i 1848—49, at der kunde gaaes forskjellige Veie med Hensyn til Revisionen af Statens Regnskabsvæsen. Man havde vistnok en Erkendelse af, at det ofte vilde blive vanskeligt og i Reg-

len uoverkommeligt for Rigsdagen selv ved Siden af dens regelmæssige, løbende Forretninger at gennemgaae, at grændse Statsregnskaberne paa første Haand; man trængte altsaa til en Hjælp, en Bistand i saa Henseende, for at Arbeidet kunde forberedes, navnlig i Tiden mellem Rigsdagens Sammenkomster. Der var dengang 2 Forbilleder; det ene var det, som jeg troer, man sluttede sig til, Statsrevisionen, saaledes, som den var udviklet hos vore nordlige Naboer, navnlig i Norge, og jeg troer ikke, man paa nogen Maade er berettiget til at sige, at Statsrevisionen har virket Mindre her, end den nu siden 1814 har virket i Norge. Dersom f. Ex. den ærede Rigsdagsmand er utilfreds med Statsrevisionens Virksomhed, saa er det min fulde Overbeviisning, at det har sin Grund deri, at han tiltænker den en anden Opgave, et andet Formaal, end Grundloven har tiltænkt den. Det andet Forbillede, som kunde have været fulgt, men som det er mig bevidst, at man dengang ikke havde for Die, er, for at tage det Land, hvor denne Institution vel er meest udviklet, den belgiske Regnskabsrets Form; den er naturligtvis ikke opfundet der, men den er uidentivt meest udviklet der. Denne Regnskabsrets Form var aabenbart ikke den, man dengang havde for Die; man vilde dengang ikke have Administrationen og Statsrevisionen blandede sammen saaledes, som det her stillede Forslag gaaer ud paa, og jeg for min Deel maa tilstaae, at jeg heller ikke paa nogen Maade troer, at en saadan Sammenblanding vilde være hensigtsmæssig. Jeg troer, at de Nar, der ere hengaaede siden Grundlovens Vedtagelse, tilstrækkeligt have bekræftet, at Administrationen er villig, som den er pligtig til at følge Grundlovens Finantsbestemmelser, og at der ikke kunde vindes Noget ved en saadan Indblanding i den løbende Administration som den, der vilde følge af flere af disse Bestemmelser, — ja, jeg vil gaae videre, jeg vil sige, at dersom den ærede Rigsdagsmand maaskee synes, at Statsrevisionens Virksomhed i mange Tilfælde har havt en mindre ophøiet, en mindre storartet Charakter, saa kunde det vel være, at Grunden dertil for en stor Deel kunde søges i, at Administrationen havde været, som den